

AJUTORUL ACORDAT DE PRIMĂRIA FOCȘANI ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR SĂRACI ÎN PERIOADA 1902 - 1919

Mihăiță Negrei

Famiile focșănene, de obicei cele numeroase, care cereau ajutor financiar sau material, de la Primărie, pentru copiii lor, elevi sau studenți ce învățau în oraș, în țară sau străinătate, făceau parte din diferite categorii sociale: șomeri, servitori, funcționari publici.

Printre cei care se adresau cu cereri, pentru ajutor întâlnim, și angajați ai Primăriei, cu familii numeroase, formate din șapte sau opt copii. Pentru aceștia, se dădea un ajutor mai important, decât pentru celelalte categorii sociale. Primăria era rugată, de familiile nevoiașe să le ajute cu bani pentru cărți, îmbrăcăminte, taxe școlare, etc.

Cererile erau adresate de părinți, cu câteva zile sau săptămâni, de începutul anului școlar, în luna septembrie, dar acestea erau prezente și în luna iunie când, se cereau bani pentru taxa de înscriere la liceu. Cele mai multe familii, cereau ajutorul Primăriei, în fiecare an. Orfanii, elevii în anii terminali, sau studenții se adresau în nume personal cu cereri de ajutor Primăriei.

Anul 1902. La 19 august 1902, Ion Ionescu, îi scria primarului Iorgu G. Poienaru¹: „*vă este cunoscut că la 1 septembrie a.c se deschid cursurile la școlile primare, și cum până la această*

---

¹ **Iorgu G. Poienaru.** Primar al Focșanilor între 29 aprilie 1901 - 22 decembrie 1904, 1 octombrie 1907 - 5 ianuarie 1911 și președinte al Comisiunii Interimare între 19 februarie - 28 aprilie 1901, 28 ianuarie 1919 - 1 februarie 1920, 22 ianuarie 1922 - 19 aprilie 1926 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *Primării din Focșani între anii 1862 - 1937 în Cronică Vrancei*, vol. III, coordonator: Horia Dumitrescu, Editura Pallas, Focșani, 2002, p. 220 - 221)

„Iată sunt numai câteva zile, îmi permit cu tot respectul, a vă aduce la cunoștință, că la Școala Primară de Fete Nr. 1, am două copile care urmează cursurile claselor a I-ea și a III-ea, iar la Școala de Băieți Nr. III, am doi copii, în clasele a I-ea și a III-ea.

După cum cunoașteți am o familie foarte numeroasă, formată din zece persoane, căroră abia pot să le procur existența zilnică, cu slabele mele posibilități. Pentru cărți și îmbrăcăminte mă găsesc în absolută neputință de ale cumpăra așa, că sunt nevoit să îi opresc să mergă la școală, iar eu pentru aceasta aș putea suferi consecințele legiilor.

În lipsă de orice avere, mijlocul de alinare nu poate fi altul, decât domnia - voastră, bunul părinte al orașului, care întotdeauna a-ți dat ajutor persoanelor sărmane, mai ales când a fost vorba de chestiuni culturale.

Bazat pe inima dumneavoastră nobilă, vă rog, cu toată supunerea, să îmi acordați un ajutor bănesc din fondurile ce veți găsi de cuviință, ca să pot satisface aceste minime trebuințe, rămânându-vă, recunoscător, precum și prea supus și devotat servitor”². Primăria oferea familiei 50 de lei.

În 26 august 1902, Paul Ștefănescu, funcționar, iar actualmente disponibilizat, se adresa primarului: „având în vedere ca la începutul lunii septembrie se deschid cursurile școlare, iar până la acea dată au mai rămas câteva zile, cu respect vă aduc la cunoștință, că am copii în școlile primare din localitate, eu fiind împovărat de o familie numeroasă, căroră, nu le pot procura nici măcar existența zilnică. Nu le pot cumpăra cărți sau îmbrăcăminte necesare la școală și aș putea fi nevoit să îi țin acasă.

Pentru aceste motive, vă rog să binevoiți, a-mi acorda un ajutor bănesc din fondurile ce veți găsi de cuviință, pentru atare

---

² Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Vrancea (în continuare se va cita: S. J. A. N. Vn.), fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 7 / 1902, f. 171.

*scop, vă rămân recunoscător și dumneavoastră devotați”*³.
Primăria oferea fostului funcționar 100 lei.

În data de 27 august 1902, Petre Panaitescu cerea Primăriei: *„fiind om nevoiaș, înconjurat de o familie numeroasă, având doi copii ce urmează să intre în clasele primare, iar, eu, din păcate nu am mijloacele necesare pentru ale cumpăra cărți sau îmbrăcăminte.*

*Vă rog, Domnule Primar, să binevoiți, a-mi da un ajutor, o sumă oarecare, din fondurile de care dispuneți, pentru care vă rămân recunoscător”*⁴. Ajutorul acordat este de 20 lei.

La 28 august 1902, Maria Petrescu se plânga Primăriei: *„sunt împovărată de o familie grea, soțul meu este bolnav, și nu avem bani, de cărți și îmbrăcăminte, pentru doi copii, ce sunt la școală. Vă rog, respectos, domnule primar, să-mi acordați un ajutor”*⁵.
Primăria acorda un ajutor de 20 lei.

În 29 august 1902, Primăria primea următoarea cerere, de la Elena Mihalcea: *„fiind femeie sărmană, lipsită cu desăvârșire, de mijloace de trai, având o casă grea, cu doi băieți și o fată, care urmează școlile primare, din păcate, nu am cu ce să le procur cărți și îmbrăcăminte.*

*Vă rog, domnule primar, să binevoiți, a mă ajuta, cu o sumă de bani, cât veți crede dumneavoastră de cuviință”*⁶. Primăria oferea 30 lei.

Tot în data de 29 august 1902, Apostol Grigore, tată a șase copii, se adresa Primăriei: *„din slabele mele venituri ce rezultă din comerțul ce îl practic, îmi este imposibil, să procur cele necesare școlarilor.*

Cu profund respect, îmi permit domnule primar, a apela la nobilul dumneavoastră caracter, și vă rog să binevoiți, a asculta plângerea mea, acordându-mi un ajutor bănesc, cum veți crede de

---

³ *Ibidem*, f. 193.

⁴ *Ibidem*, f. 195.

⁵ *Ibidem*, f. 196.

⁶ *Ibidem*, f. 197.

cuviință, pentru a pentru a fi în stare să procur fiilor mei mijloace de a-și urma cursurile.

*Am toată speranța, în binevoitorul dumneavoastră sprijin, ce îl dați, celor suferinzi ca un bun și demn părinte al nostru”*⁷. În urma solicitării, Primăria oferea 30 lei.

La 31 august 1902, Primăria decidea: *„delegăm pe domnul Ajutor de Primar, spre a cumpăra cărțile necesare, elevilor lipsiți de mijloace, constatându-se mai întâi, starea de sărăcie a părinților precum și silința elevilor. Pentru cumpărarea acestor cărți s-a emis un mandat de 250 lei”*⁸.

Gheorghe Petrache, funcționar comunal la 4 septembrie 1902, se adresa primarului: *„având înscrisi, în școala primară, doi copii la clasa întâi, nu am mijloacele bănești, pentru a le asigura cele necesare.*

*După cum știți, sunt bolnav de aproape două luni, iar cu micul meu salariu abia pot să plătesc chiria, doctorii și medicamentele”*⁹. Primăria acorda solicitantului 80 lei.

În data de 5 septembrie 1902, Vasilache Miculescu, cerea Primăriei: *„să mi se procure cărțile necesare, pentru fiica mea Olga, ce urmează cursurile în clasa a IV-a, deoarece nu dispun de mijloace de plată, pentru a le cumpăra”*¹⁰. Primăria oferea suma de 10 lei.

Verona Apostoleanu, văduvă, la 19 septembrie 1902, se adresa Primăriei: *„sunt săracă, nu am nici un fel de avere, și am mai mulți copii în școlă, vă rog să-mi acordați, un ajutor, o sumă din fondurile Primăriei, pentru a putea cumpăra cărțile, precum și îmbrăcămintea necesară”*¹¹. Primăria dădea suma de 30 lei.

La 29 octombrie 1902, Ion Năstase cerea Primăriei: *„fiind om sărac și în neputință de a munci, cu respect, vă rog, a binevoi, a-mi*

---

⁷ *Ibidem*, f. 201.

⁸ *Ibidem*, f. 203.

⁹ *Ibidem*, f. 218.

¹⁰ *Ibidem*, f. 219.

¹¹ *Ibidem*, f. 244.

*veni în ajutor cu o sumă oarecare, din fondurile Comunei, pentru a cumpăra cărți și îmbrăcăminte fiului meu Mihai, elev în clasa a IV-a, din lipsa căroră este expus a întrerupe cursurile”*¹². Primăria oferea suma de 10 lei.

Anul 1903. La data de 20 iunie 1903, Șița Constantinescu se adresa primarului cu următoarea rugămintă: *„fiind femeie sărmană, împresutată de copii, din care trei trebuie să se prezinte la solemnitatea primirii premiilor, iar eu nu am haine cuviincioase. Soțul meu care ar trebui să-mi procure cele necesare familiei, pentru existență și îmbrăcăminte, este bolnav, după cum vă este cunoscut, și nu poate face nici cea mai mică muncă.*

*Vă rog, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde un ajutor, din Casa Comunală, spre a procura copiilor îmbrăcăminte necesară”*¹³. Primăria acorda suma de 20 lei.

Maria Petrescu se adresa Primăriei la 26 august 1903: *„sunt împovărată de o familie grea, iar soțul meu fiind bolnav, având copii în școală, nu am mijloacele necesare pentru a le cumpăra cărțile necesare studiului.*

*Vă rog, a-mi veni, în ajutor, domnule primar cu cât veți crede de cuviință”*¹⁴.

Primăria oferea 20 de lei.

La 28 august 1903, Pandele Ștefănescu, fost funcționar, actualmente disponibilizat, cerea primarului: *„acum nu am nici un sevicu, așa ca nu pot să-mi câștig existența zilnică, iar eu am copii de școală căroră trebuie să le cumpăr cărți și îmbrăcăminte.*

*Vă rog, domnule primar, să dispuneți, să mi se dea un ajutor din Casa Comunală, pentru a face față acestor cheltueli”*¹⁵. Pentru fostul funcționar, Primăria dădea 40 lei.

---

¹² *Ibidem*, f.281.

¹³ *Ibidem*, dosar nr. 7 / 1903, f. 139.

¹⁴ *Ibidem*, f. 158.

¹⁵ *Ibidem*, f. 159.

În data de 29 august 1903, Vasilica Mihalcea se adresa Primăriei: „fiind împovărată de o familie cu nouă copii, din care trei sunt la școală, nu am cu ce să le cumpăr cărțile de studiu și îmbrăcămintea necesară.

Vă rog, domnule primar, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde un ajutor din Casa Comunală”¹⁶. Primăria dădea 20 lei

La 2 septembrie 1902, Anastase Florescu, fără serviciu, cerea Primăriei: „vă rog, a-mi da un ajutor, din Casa Comunală, din fondurile pentru ajutorarea săracilor, ca să pot procura cărți și îmbrăcăminte, la copiii ce îi am la școală”¹⁷. Primăria oferea suma de 20 lei.

În data de 7 septembrie 1903, Tănase Constantinescu se adresa Primăriei, cu următoarea solicitare: „fiind bolnav de mai mult timp, nu îmi pot câștiga existența zilnică, vă rog să binevoiți, să-mi dați un ajutor, din Casa Comunală, cu care să pot procura cărți și îmbrăcăminte copiilor ce îi am la școală”¹⁸. Primăria dădea suma de 20 lei.

La 11 septembrie 1903, funcționarul Ion Georgescu cerea primarului: „fiul meu Nicolai, a terminat cursurile a patru clase primare, și dorește a îmbrățișa o meserie la Școala de Arte din București. Din păcate, nu dispun de mijloace pentru a-i plăti taxele de școlarizare și întreținerea în capitală.

Vă rog, să binevoiți, a dispune, să fie înscris și admis, ca participant la un concurs, spre a putea obține o bursă de la județ”¹⁹. Cererea fost respinsă pentru că încalcă Legea învățământului.

Anul 1904. La 5 septembrie 1904, Ion Ionescu se adresa primarului: „la școală am patru copii, cărora urmează să le procur cărți, caiete necesare pentru studiu. Sunt împovărat de o familie

---

¹⁶ *Ibidem*, f. 160.

¹⁷ *Ibidem*, f. 161.

¹⁸ *Ibidem*, f. 164.

¹⁹ *Ibidem*, f. 167.

numeroasă, lipsit de orice avere și din slabele mele mijloace abia pot să le asigur existența zilnică.

Apelăm la sentimentele dumneavoastră nobile, și vă rog să binevoiți, a-mi acorda un ajutor, bănesc din fondurile orașului, așa cum a-ți făcut și în anii din urmă”²⁰. Primăria oferea 20 lei.

La 16 octombrie 1904, Ecateriana Gheorghe cerea Primăriei: *„fiind împovărată de o familie numeroasă, cu cinci copii, din care trei sunt la școală, nu am posibilitatea să le cumpăr cărțile sau îmbrăcămintea, așa că, vă rog, să binevoiți, a dispune să mi se acorde un ajutor din Casa Comunală”²¹. Primăria oferea 20 lei.*

Anul 1905. În 19 august 1905, Tănase Constantinescu scria primarului Dimitrie Nicolescu²²: *„fiind de mult timp bolnav, și neavând o altă avere, decât o casă în care locuiesc, cu numeroasa mea familie, vă rog să binevoiți, a-mi da un ajutor, din Casa Comunală, spre a putea să cumpăr cărți și îmbrăcămintea, la copiii în număr de patru ce îi am la școală”²³. A doua zi primarul cerea poliției locale, relații asupra stării materiale, a solicitantului, precum și asupra numărului de copii pe care acesta îi avea. În urma anchetei ce va confirma starea de sărăcie, Primăria va da familiei suma de 50 lei.*

La 30 august 1905, Ghiță Porumbel cerea primarului un ajutor bănesc: *„sunt împovărat de o familie numeroasă, compusă din nouă copii, și nu dispun de mijloace, ca să procur fiului meu Nicolae, elev la Școala Normală din Iași, cărțile și îmbrăcămintea, pe care școla nu le oferă, deși el este bursier”²⁴. Primăria oferă 50 lei.*

Tot la 30 august 1905, Panaitescu Petre, tată a doi copii ce mergeau la școală, se adresa primarului: *„având încă patru copii, mai mici, vă rog respectos, a-mi acorda un ajutor din fondurile*

---

²⁰ *Ibidem*, dosar nr. 11 / 1904, f. 123.

²¹ *Ibidem*, f. 125.

²² **Dimitrie Nicolescu**. Primar al Focșanilor între 12 iulie - 30 august 1905 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220)

²³ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 9 / 1905, f. 97.

²⁴ *Ibidem*, f. 100.

comunale”²⁵. În urma anchetei făcută de poliție, Primăria a acordat familiei suma de 50 lei.

În data de 21 septembrie 1905, Ghiță Constantinescu cerea primarului Ioan G. Ciurea²⁶: „*să mi se dea un ajutor, din Casa Comunală, spre a putea procura cărți, și îmbrăcăminte la trei copii ce îi am la școală, din cei șapte. Eu nu am nici o avere, decât casa în care locuiesc, și salariul de intendent la Cimitirul Nordic, abia îmi ajunge pentru existență*”²⁷. Primăria oferea 20 lei.

Grigore Ionescu se adresa primarului, la 4 septembrie 1905: „*având o familie numeroasă compusă din nouă persoane, nu am avere și nici casă de locuit, iar salariul de 145 lei ce primesc de la Primărie abia îmi ajunge să trăiesc.*

Vă rog, a dispune, să-mi se dea un ajutor, din Casa Comunală, cu care să pot procura îmbrăcăminte și cărți pentru doi băieți și două fete ce le am la școală”²⁸. Primăria oferea 20 lei.

La 10 septembrie 1905, Gheorghe Gavrilă, elev, în anul IV la Școala de Meserii din Iași, se adresa primarului: „*fiind cu totul lipsit de mijloace, mama mea este văduvă, și nu are nici o avere muncind cu ziua.*

Respectos, am onoarea, a vă solicita un mic ajutor, din fondul milei, pentru a mă putea duce la școală, și a-mi cumpăra cărțile necesare”²⁹. Primăria acorda elevului, suma de 15 lei.

Anul 1907. La 5 iunie 1907, Niță Vasile Țifescu se adresa primarului Nicolae Săveanu³⁰: „*din nefericire sunt văduv, și am o*

---

²⁵ *Ibidem*, f. 101.

²⁶ **Ioan G. Ciurea.** Primar al Focșanilor între 1 septembrie 1905 - 12 aprilie 1907 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220)

²⁷ S.J.A., N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 9 / 1905, f. 103.

²⁸ *Ibidem*, f. 105.

²⁹ *Ibidem*, f. 106.

³⁰ **Nicolae Săveanu.** Primar al Focșanilor între 23 septembrie 1884 - 5 iulie 1886, 31 decembrie 1895 - 22 aprilie 1899, președinte al Comisiunii Interimare între 13 aprilie - 30 septembrie 1907 și 5 ianuarie - 16 martie 1914 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op.cit.*, p. 219 - 220)

copilă de crescut, pe nume Maria, ce se află, astăzi, la Școala de Fete Nr. 4, iar eu în calitate de servitor, am un salariu de 25 lei, fără hrană. Am făcut fetei haine, după cum am putut, dar doamna directoare Brătescu, îmi impune, să-i fac o uniformă pentru care eu nu am banii necesari.

Cu respect, vă rog, ca din fondul milei, să mă ajutați, cu cât veți crede de cuviință, pentru a putea termina cel puțin clasa a-I-a, ca să nu rămână fără știință de carte pe pământ”³¹. Primăria acorda suma de 20 lei.

La 3 august 1907, un fost intendent al Spitalului Rural Vidra se adresa primarului: „vreau ca fiul meu, Darie, să se prezinte, la Școala Militară de Infanterie și Cavalerie, acesta absolvind, liceu anul acesta, a fost, unul dintre cei mai silitori și stăruitori elevi, care nu a rămas niciodată, corijent sau repetent. Nu dispun de suma solicitată, de 200 lei, ce trebuie depusă, ca taxă de instalare, în școală, fiind împovărat de o familie formată din șapte copii.

Cu profund respect, prin prezenta, vă rog, să binevoiți, a-mi acorda, suma de 200 lei de către Consiliul Comunal, pentru ca fiul meu să facă o carieră militară”³².

În 21 august 1907, Alexandru Rotta scria primarului: „ca să putem aprecia starea materială, a unora și să a precizăm, dacă, este avut sau sărac, trebuie sa și țiem seama de exigențele poziției sale sociale, și de diversele circumstanțe care îi ușurează sau agonizează viața.

Adeseori x, cu un venit de câteva mii de lei este mai sărac, decât y, care dispune de un venit mult mai mic. Deci sărăcia este relativă. Fac aceste comentarii, spre a motiva, de ce eu cu leafă de 300 lei, recurg la ajutorare. Într-adevăr această leafă este suficientă pentru a trăi modest.

În starea excepțională în care mă găsesc, astăzi, când datoria de părinte, mă cheamă a procura mijloacele de trai a doi copii, care

---

³¹ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 24 / 1907 f. 81.

³² *Ibidem*, f. 82.

au absolvit liceul, și doresc a-și continua studiile, sunt nevoit a recurge la vădita dumneavoastră generozitate, către care fac cel mai călduros apel.

Vă rog, domnule primar, să-mi acordați, un ajutor de 200 lei, din care să plătesc, cel puțin taxa de examen, la Școala Militară de Infanterie din București, pentru unul din băieți, Alexandru, ajutor pentru care vă aduc respectoase mulțumiri” ³³. Primăria acorda solicitantului suma cerută.

În 31 august 1907, Grigore Ionescu, funcționar, care în 1905 avea o familie compusă din nouă persoane, iar acum era compusă din zece (doi adulți și opt copii), se adresa primarului: *„fiind împovărat cu cinci copii, care merg la școli, iar eu nu am nici un fel de avere, nici casa mea proprie. Singura mea sursă de venit este salariul, care nu îmi este suficient, pentru asigurarea existenței zilnice.*

Vă rog, să binevoiți. a dispune, să mi se dea un ajutor, din Casa Comunală, pentru procurarea, de cărți și îmbrăcăminte, la cei cinci copii ce merg la școală” ³⁴. Primăria acorda suma de 100 lei.

În data de 1 septembrie 1907, Maria Ionescu se adresa primarului: *„fiind cu desăvârșire săracă, și lipsită de mijloace pentru a putea cumpăra cărți de școală și îmbrăcăminte copilului meu, respectos, vă rog, să-mi acordați, un ajutor pe care îl las la aprecierea dumneavoastră”* ³⁵.

Primăria dădea suma de 40 lei.

Ion Mateescu, funcționar al Primăriei Focșani, cerea la 2 septembrie 1907: *„urmând a da la școală pe fii mei Lucian și Constantin, nu dispun de mijloace de a le procura, cărțile, îmbrăcăminte necesară, deoarece, nu posed nici un fel de avere, iar salariul ce-l primesc ca funcționar, abia îmi ajunge pentru plata chiriei și hrana familiei*

---

³³ *Ibidem*, f. 83.

³⁴ *Ibidem*, f. 84.

³⁵ *Ibidem*, f. 86.

*Vă rog, respectos, să binevoiți, a-mi acorda, din fondurile ce le aveți la dispoziție, un ajutor pentru procurarea de cărți și îmbrăcăminte pentru sus-numiții mei fii”*³⁶. Primăria acorda suma de 50 lei.

La 2 septembrie 1907, Ion Ionescu, vechi funcționar, se adresa primarului: *„fiind împresurat, de o familie numeroasă, compusă din doi băieți și trei fete, din care trei copii, urmează cursul școlar ce se decide la întâi septembrie, eu fiind bolnav de mai mult timp, a trebuit să cheltuiesc banii cu doctorii. Salariul meu este de 90 de lei pe lună, și de multe ori nu pot face față, nici la acoperirea cheltuielilor pentru existența zilnică, când tot felul de alimente sunt exagerat de scumpe.*

*Fac apel călduros la simțămintele, dumneavoastră, și vă rog cu tot respectul, să binevoiți, a-mi acorda, un ajutor din fondurile ce le aveți, pentru a cumpăra cărți și îmbrăcăminte, rămânându-vă etern recunoscător”*³⁷. Primăria acorda 40 lei.

Tot în ziua de 2 septembrie 1907, Dumitru Ștefănescu solicita următoarele primarului: *„fiind în absolută lipsă de mijloace, și împovărat de o familie numeroasă, greutățile ce le am devin din zi în zi, mai înspăimântătoare.*

Apelez, la înalta bunăvoință, a domniei voastre, ca la un bun părinte, pentru a dispune să fiu ajutat, acordându-mi-se la una din librării, ce dumneavoastră, veți indica, cărțile necesare, pentru copiii mei, Vasile și Gheorghe, elevi în clasa a-III-a și a-IV-a.

*Sper, cu concursul, ce neântârziat, o să-l dați, fiilor mei, căci eu, nu am posibilitatea, să le procur cărțile necesare, iar lipsa acestora ar fi dăunătoare”*³⁸. Primăria acorda suma de 40 lei.

La 3 septembrie 1907, Elisa Racoviță, văduvă, se adresa primarului: *„sunt lipsită de avere, prin prezenta, vă rog, să mă ajutați, cu o sumă de bani, ce veți crede de cuviință, din fondurile de care dispuneți, pentru a putea cumpăra, cărți și îmbrăcăminte, la cele*

---

³⁶ *Ibidem*, f. 87.

³⁷ *Ibidem*, f. 88.

³⁸ *Ibidem*, f. 89.

*trei copile ale mele de școală, din care una urmează, a o duce spre instalare, la azilul Elena Doamna, din București”*³⁹. Primăria acorda 50 lei.

În data de 5 septembrie 1907, Constantin Parase cerea primarului: *„am un copil, numit Gheorghe, care a absolvit, cursul primar, și pe care l-am înscris, la liceul Unirea din Focșani, iar eu nu dispun de bani pentru a plăti taxa școlară.*

*Vă rog, să-mi eliberați, un act de pauperitate, pentru a fi scutit de această taxă, arătându-vă, că, eu nu am decât o mică casă de locui, aproape ruinată, și șapte copiii de îngrijit”*⁴⁰. Primarul, în urma anchetei efectuate pentru a constata starea de sărăcie, acorda adevetința cerută.

La 6 septembrie 1907, Sița Constantinescu se adresa primarului: *„având cinci copii, din care doi în școlile secundare, și trei în școlile primare, nu am altă avere decât casa, în care locuiesc, vă rog, a dispune, să mi se acorde, un ajutor, din Casa Comunală, spre a putea procura cărți”*⁴¹. Primăria acorda suma de 20 lei.

Tot în ziua de 6 septembrie 1907, Vasile Ionescu, cerea primarului: *„fiind lipsit de mijloace financiare, și având, șapte copii, dintre care o fiică, în clasa a-II-a profesională, și un fiu în clasa a-III-a, la Liceul Unirea, toți aceștia sunt niște școlari meritoși și model.*

*Vă rog, să-mi dați, un ajutor, ca să le pot procura cărțile necesare, deoarece prin munca brațelor mele, abia pot să-mi, câștig hrana necesară. Un astfel de ajutor, ne-a fost acordat, și de fostul primar, iar acum apelez la bunăvoința dumneavoastră, ca părinte al orașului și al copiilor lipsiți de mijloace”*⁴². Primăria acorda solicitantului 30 lei.

---

³⁹ *Ibidem*, f. 90.

⁴⁰ *Ibidem*, f. 91.

⁴¹ *Ibidem*, f. 93.

⁴² *Ibidem*, f. 94.

Vasile Topșa, la 7 septembrie se adresa primarului: „am o familie grea, compusă din zece copii, dintre care patru merg la școală. Eu sunt angajat la Primărie, de mai bine de 15 ani, și nu am pe luna decât 100 de lei, o sumă foarte mică care nu ajunge la numeroasa mea familie”⁴³. Primăria oferea suma de 50 lei.

Tot la 7 septembrie 1907, Ion Dumitru se plângea primarului: „sunt sărac cu desăvârșire, am patru copii, dintre care unul la școla primară, iar cel de al doilea intră în prezent, în clasa I-ea de liceu. Pentru cel dintâi am cumpărat cărțile, nefiind așa de scumpe, dar pentru cel de al doilea nu mai am bani”⁴⁴. Primăria acorda suma de 30 lei.

La 8 septembrie 1907, Traian Manolescu se adresa primarului: „funcționar la Primărie, vin, a vă ruga, fiind împresurat de greutate, având pe capul meu, părinții mei, oameni bătrâni, ce nu pot să-și câștige pâinea de toate zilele. Din salariul meu ce îl primesc de la onorata Primărie, abia îmi ajunge pentru existența zilnică, iar eu am și doi copii, care urmează, cursurile școlare, pentru care nu am bani să suport cheltuielile cu cărțile”⁴⁵. Primăria dădea suma de 30 lei.

Tot în ziua de 8 septembrie 1907, Gheorghe Rădulescu cerea primarului: „vechi funcționar al administrației locale, am o familie numeroasă, compusă din patru copii, dintre care, unul este înscris la liceu. Din salariul meu de 99 lei, abia pot face față, cheltuielilor, pentru existența familiei, mai ales acum când toate alimentele sunt scumpe.

Doresc, un ajutor, pentru procurarea de cărți și îmbrăcăminte, rămându-vă veșnic recunoscător”⁴⁶. Primăria acorda suma de 30 de lei.

În ziua de 9 septembrie 1907, Maria Ion se adresa primarului: „în anul 1898, am fost măritată, de către regretatul meu unchi,

---

⁴³ Ibidem, f. 95.

⁴⁴ Ibidem, f. 99.

⁴⁵ Ibidem, f. 102.

⁴⁶ Ibidem, f. 104.

*defunctul comerciant Paul Rădulescu, cu proprietarul agricol, Constantin Ion, din Bogza (Județul Râmnicul Sărat). Soțul meu în urma dezastrului agricol din 1899, și-a pierdut pe lângă avutul său și modesta mea dotă, iar ulterior a înnebunit, astăzi aflându-se, în azilul Mărcuța, eu rămânând săracă, cu doi copii minori ce urmează să înceapă școala”*⁴⁷. Primăria oferea tinerei mame suma de 50 lei.

Ghiță Simionescu, la 10 septembrie 1907, se plânga primarului referitor la starea în care se afla: *„fost funcționar timp îndelungat, dar sunt fără serviciu de mai bine de opt ani.*

Sunt, cu desăvârșire sărac, și lipsit de mijloace, pentru a procura cărți, îmbrăcăminte, copilei mele Elena ce este în clasa a-III-a profesională.

*Vă rog, să binevoiți, a aproba din fondurile Primăriei, pentru ajutorarea celor săraci, să mi se acorde, un ajutor, de cât veți binevoi să apreciați dumneavoastră, pentru a putea acoperi cheltuielile arătate mai sus cu copila mea”*⁴⁸. Primăria dădea suma de 30 lei.

Elevul Emil Niculescu, la 10 septembrie 1907, cerea primarului următoarele: *„sunt în clasa a-IV-a, la Școala Normală de Învățători, Vasile Lupu din Iași, și sunt orfan de tată.*

*Vă rog, a mă ajuta, cu bani, din fondul Primăriei. Contez, pe bunăvoința, ce dumneavoastră, ați arătat-o, de atâtea ori, pentru învățători, care lucrează, pentru mărirea neamului. Cred că și față de un viitor dascăl, veți arăta aceeași înțelegere”*⁴⁹. Primăria oferea viitorului învățător suma de 30 lei.

Văduva Maria Simionescu, la data de 11 septembrie 1907, se adresa primarului: *„sunt săracă, am cinci copii, căci de pe urma defunctului meu soț, fost comisar de poliție, timp de 30 de ani, a rămas o casă de locuit, și o fâșie de pământ. Casa a fost vândută de Societatea Economia, pentru datorii, iar pământul, a fost scos la vânzare de stat, pentru taxa de moștenire, deoarece eu nu am dat*

⁴⁷ Ibidem, f. 108.

⁴⁸ Ibidem, f. 109.

⁴⁹ Ibidem, f. 114.

Vă rog, a-mi înlesni, trecerea peste aceste greutăți, acordându-mi, o sumă de bani ce ve-ți crede de cuviință” ⁵⁷. Rezoluția Primăriei pusă pe aceasta cerere este: „*avînd în vedere că părinții, au luat parte la campania pentru independență, și nu dispun de mijloace, pentru a procura cărțile și îmbrăcămintea, necesare fiicei lor, care este o studentă silitoare a Facultății de Medicină, se acordă acesteia un ajutor de 200 lei”* ⁵⁸.

Grigore Calciu, absolvent al Liceului Unirea, se adresa la 30 octombrie 1907, primarului: „*sunt student la Facultatea de drept din București, intrînd printre primii. Am dat primele examene, reușind la toate cu bile albe. Sunt orfan de mamă și tată, și lipsit cu desăvârșire, de mijloace de trai, din care cauză, îmi este imposibil, a urma în continuare, studiile, fiind amenințat a rămîne pe drumuri.*

Vă rog, respectos, să binevoiți, a-mi veni în ajutor, cu o sumă ce veși crede de cuviință, pentru a-mi cumpăra, cărți pentru studiu, îmbrăcăminte și alte lucruri necesare” ⁵⁹. Primăria oferea tânărului student suma de 40 lei.

Anul 1909. La 9 aprilie 1909, Nicolae Dancu se plîngea primarului: „*încredințat că domnia voastră, dați o deosebită atenție, binelui general, mi-am luat îndrăzneala, să mă adresez, cu rugămintea, de a-mi permite, să vă comunic, situația fiului meu, Ion Dancu. Acesta este absolvent al Școlii Comerciale din Galați, promoția 1908, fiind clasat, primul din toți anii de studiu. Fiind, încurajat de aceste succese, am găsit mai folositor, ca pe lângă, cunoștințele căpătate în țară, să obțină, o calificare mai înaltă, într-o școala din străinătate, iar în acest scop, l-am înscris, la Academia Comercială din Berlin. Pe lângă întreținerea lunară, studiul înseamnă și suma de 600 mărci, pentru taxele școlare, ceea ce întrece cu mult, puterile mele financiare, și mă pune în imposibilitatea de a face față plăților.*

---

⁵⁷ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 24 / 1907, f. 146.

⁵⁸ *Ibidem*.

⁵⁹ *Ibidem*, f. 165.

Încredințat, totuși, că și domnia voastră, nu veși face, decât a aproba, încercarea mea, lucru care m-a făcut să mă adresez, rugându-vă să-mi acordați un ajutor pentru a-mi susține fiul.

*Vă asigur, domnule primar, că, cu acordarea acestui ajutor, îndepliniți un act de cea mai mare dreptate, față de un tânăr, ce în curând va deveni un membru demn al societăți”*⁶⁰. Primăria oferea suma de 150 lei.

La 29 mai 1909, Nicolae Constantinescu se adresa primarului: *„fiind împovărat de o familie foarte numeroasă, compusă din opt copii, din care cinci, învață prin școli, și neavând, cu ce să le cumpăr, cărți și îmbrăcăminte, vă rog, respectos, să binevoiți, a-mi acorda, un ajutor în bani, din Casa Comunală”*⁶¹. Primăria acorda solicitantului suma de 30 lei.

În ziua de 21 august 1909, Ioan Mateescu se plânga primarului: *„fiind funcționar al instituției, pe care o conduceți, am un salariu de 162 lei care se pare că este insuficient, pentru a trăi modest. Nu am nici un fel de avere, nici locuință proprie, și sunt împovărat de o familie numeroasă.*

*În situația excepțională, în care mă gădesc, vin respectos, a vă ruga, ca apreciind starea mea materială, și ținând seama de dese circumstanțe, care îmi împovărează existența, să binevoiți, a dispune, să mi se dea un ajutor, din Casa Comunală, pentru procurarea de cărți și îmbrăcăminte la cei trei copii, ai mei, care merg la școală”*⁶². Primăria dădea solicitantului suma de 60 lei.

La 29 august 1909, Gheorghe Pralea se adresa primarului: *„sunt împovărat cu o familie numeroasă, încât, abia mai pot face față, traiului zilnic.*

Respectos, vă rog, în cazul, în care mai aveți, fonduri pentru binefacere, să binevoiți, a mă ajuta, cu o sumă ce veși crede de cuviință, pentru a procura cărți, pentru copiii mei, ce sunt în clasa a

---

⁶⁰ *Ibidem*, dosar nr. 22 / 1909, f. 38.

⁶¹ *Ibidem*, f. 77.

⁶² *Ibidem*, f. 116.

V-a de liceu, și a IV-a primară. Cunosându-vă, bunătatea domniei voaste, cred că, prezenta cerere, va avea efectul la care mă aștept"⁶³. Primăria acorda suma de 40 lei.

La 30 august 1909, Nicolae Porumb, elev în anul al IV-lea, al Școlii Normale din Galați, se plângea primarului: „*sunt lipsit de orice mijloace de a-mi continua studiile. Părinții, sunt săraci și împovărați, de o familie numeroasă, așa că nu pot face față, necesităților de care am nevoie.*

Pentru aceasta, respectos, vă rog, să binevoiți, a-mi acorda un ajutor, pentru a putea procura, haine și cărți în vederea începerii unui nou an școlar"⁶⁴. Primăria dădea elevului, suma de 30 lei.

Anghelina Blană, văduvă, la 15 septembrie 1909, se adresa primarului: „*vin cu cel mai profund respect, rugându-vă, din adâncul sufletului meu, cu lacrimi în ochi, să ajutați, pe copilul meu Anița, elevă în clasa a II-a, cu cărțile necesare, căci eu sunt foarte săracă și nu le pot cumpăra*"⁶⁵. Primăria acorda suma de 30 lei.

În 28 septembrie 1909, Pachița Fundeanu, servitoare, se plângea primarului: „*am doi copii nelegitimi, și nu am decât forța brațelor mele, pentru a mă întreține. Cu doi copii, nu mă primește nimeni în serviciu, și acum sunt amenințată, în pragul iernii, să rămân pe drumuri, fără adăpost, hrană, haine.*

Cu lacrimi în ochi, implor ajutorul dumneavoastră, ca cel mai mic copil, numit Ioan Fundeanu, să fie primit, în clasa I-ea, la orfelinatul din Focșani, iar în caz contrar să fie întreținut de Primărie"⁶⁶. Primăria acordă suma de 20 lei.

Anul 1910. La 13 aprilie 1910, Ioan Mateescu se adresa primarului: „*având o familie compusă din șapte copii toți minori, doi în liceu, iar restul sunt în clasele primare, un băiat, este elev al Liceului Agricol din Roman. Din modestul meu salariu, de 80 de lei,*

---

⁶³ *Ibidem*, f. 119.

⁶⁴ *Ibidem*, f. 135.

⁶⁵ *Ibidem*, f. 164.

⁶⁶ *Ibidem*, f. 157.

ce îl am ca copist la Percepția Fiscală, acum de sfintele sărbători ale paștelui, nu pot face față, cheltuielilor”⁶⁷. Primăria acorda solicitantului suma de 25 lei.

În 27 aprilie 1910, Gheorghe Pralea, funcționar, se plângea primarului: „sunt un slujbaș vechi, iar din leafa mea abia fac față, cheltuielilor mele zilnice, și chiriei la casă.

Vă rog, respectos, să binevoiți, a face să fiu ajutat, cu ce veți crede de cuviință, pentru a plăti, costul taxei școlare, pentru fiul meu Victor, care se pregătește în particular, pentru clasa a-IV-a, la Liceul Unirea”⁶⁸. Primăria ajută solicitantul cu suma de 30 lei.

În ziua de 8 septembrie 1910, Ion Cristescu se adresa primarului: „pentru întreținerea fiului meu Dumitru, în Școala de Agricultură din Râmnicu Sărat, ni se solicită, o dată cu începerea anului școlar, cheltuieli pentru cărți și îmbrăcăminte, iar dumneavoastră m-ați ajutat cu bani, și în anii trecuți.

Vă rog, domnule primar, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde un ajutor în acest scop”⁶⁹. Primăria acorda suma de 30 lei.

La 16 septembrie 1910, același Ioan Mateescu, se adresa primarului: „având trei copii, în școlile primare, nu dispun de banii necesari pentru a le cumpăra cărțile și îmbrăcăminte pentru anul școlar în curs, vă rog respectos, ca apreciind, lipsa mea, de mijloace, să-mi acordați, un ajutor din Casa Comunală”⁷⁰. Primăria acorda suma de 30 lei.

Tot la 16 septembrie 1910, Ion Prisecaru, funcționar, se plângea primarului: „în vederea deschiderii anului școlar, având patru copii, care urmează diferite școli, și fiind constrâns, de mijloacele bănești, pentru procurarea cărților, apelez la bunătatea

---

⁶⁷ *Ibidem*, dosar nr. 29 / 1910, f. 54.

⁶⁸ *Ibidem*, f. 60.

⁶⁹ *Ibidem*, f. 196.

⁷⁰ *Ibidem*, f. 68.

*dumneavoastră, pentru a-mi acorda, un ajutor, pentru cumpărarea cărților”*⁷¹. Primăria acorda suma de 30 lei.

La 24 septembrie 1910, Profira Vasilianu se adresa primarului: *„având patru copii, dintre care, unul la Școala Comercială din Râmnicul Sărat, unul la Liceul Alexandru cel Bun din Iași, unul la Școala Normală din Buzău, și ultimul la Școala Profesională de Fete din Focșani, din mica mea pensie, abia pot să mă întrețin, și cu greu pot să le cumpăr cărțile, necesare învățării”*⁷². Primăria acorda suma de 50 lei solicitantei.

Anul 1911. La 31 ianuarie 1911, funcționarii publici Ioan Mateescu și Gheorghe Ionescu, se adresau, printr-o cerere comună primarului: *„vechi angajați ai Primăriei, totuși, din cauza lipsei de locuri, pentru avansare în funcție, ne aflăm într-o treaptă, inferioară, de retribuție față de colegii noștrii mai tineri. Noi suntem plătiți fiecare cu câte 300 - 350 lei pe lună.*

Fașa de insuficiența, salariilor noastre, a greutăților traiului, care pe zi ce trece se scumpește, noi nu avem alte resurse decât salariul nostru, care credem ca veți aprecia și dumneavoastră, că nu poate ajunge, pentru întreținerea, familiilor noastre compuse din șase, respectiv nouă copii.

*Vă rugăm, ca până la îmbunătățirea, soartei noastre, să binevoiți a ne acorda, un ajutor bănesc, al Casei Comunale, din fondul destinat copiilor săraci. Cu acești bani, vom procura, cele necesare studiului copiilor noștri, aflați în diferite școli, în deosebi, îmbrăcăminte și încălțăminte de care sunt aproape lipsiți”*⁷³. Primăria acorda suma de 50 lei pentru fiecare solicitant.

La 21 aprilie 1911, Titu Panaitescu, elev la Școala Comercială de la Salonic, Imperiul Otoman, se adresa primarului Theodor M.

---

⁷¹ *Ibidem*, f. 211.

⁷² *Ibidem*, f. 233.

⁷³ *Ibidem*, dosar nr. 25 / 1911, f. 3.

Bassarabianu⁷⁴ „neavând mijloace de a achita suma scadentă, pe anul 1910 / 1911 de 250 lei, precum și nici mijloacele, de transport pentru a mă întoarce în Focșaniul meu natal, sunt amenințat, să nu îmi pot lua diploma de capacitate.

Ca, copil al Focșanilor, vă rog să-mi dați, un ajutor din fondurile de care dispuneți, în valoare de 250 lei pentru taxele școlare, iar pentru a mă reîntoarce în orașul meu natal suma de 70 lei”⁷⁵. Primăria acorda elevului doar 250 lei.

La 17 mai 1911, Smaranda Rădulescu cerea primarului: „vă rog să-mi acordați un ajutor pentru fiicele mele, Aurelia și Maria Dimitriu, pentru a le procura cărțile, îmbrăcămintea, și șorșurile uniforme”⁷⁶. Primăria acorda suma de 30 lei solicitantei.

În 16 iulie 1911, Gheorghe Simionescu se adresa primarului: „fiind student la Școala Normală din Galați, am fost bolnav timp de un an, după cum dovedește, certificatul medical. Din această cauză, am fost eliminat, și acum doresc a urma din nou învășătura.

Vă rog, respectos, să binevoiți a-mi acorda un ajutor în valoare de 400 lei, pentru a cumpăra cărți, haine și pentru alte cheltuieli necesare”⁷⁷. Primăria acorda suma de 250 lei.

La 18 octombrie 1911, pensionarul Anastasie Pantelimon se adresa primarului: „fiind înconjurat de o numeroasă familie, iar din pensia ce o am, abia ajung să fac față cheltuielilor zilnice. Am patru copii, ce urmează cursul secundar, iar eu nu am banii necesari, pentru a le cumpăra cărțile trebuincioase, care costă foarte mult.

Vă rog, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde, un ajutor pentru cumpărarea cărților, trebuincioase copiilor mei”⁷⁸. Primăria acorda suma de 10 lei.

---

⁷⁴ **Theodor M. Bassarabianu.** Primar între 16 martie 1911 - 4 martie 1914 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220)

⁷⁵ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 24 / 1907, f. 19.

⁷⁶ *Ibidem*, f. 27.

⁷⁷ *Ibidem*, f. 67.

⁷⁸ *Ibidem*, f. 120.

Anul 1912. La 26 aprilie 1912, Florica Popescu, studentă la Facultatea de Medicină din București, cerea primarului: „*am terminat cursurile și trebuie să-mi tipăresc, teza de doctorat în medicină, precum, să-mi achit taxele școlare, cerute de lege. Din păcate nu dispun de mijloace materiale părinții mei, fiind săraci*”⁷⁹. Primăria dădea tinerei suma de 200 lei.

În 3 mai 1912, Olga Leon, orfană, se adresa primarului: „*am nevoie de un ajutor de 50 lei, care împreună cu 30 lei de care am fost scutită, de Casa Școlilor, fac 80 lei cu care trebuie să plătesc, taxa școlară, pentru examenele de clasa IV, de liceu, din sesiunea iunie a. c.*

În această împrejurare, este cel mai bine, plasat, ajutorul care îl dați, unei fete orfane, în scop de studiu”⁸⁰. Primăria oferea tinerei liceene suma cerută.

La 3 octombrie 1912, Titu Panaitescu din Constanța, se adresa primarului: „*deși focșănean, fiu al actualului percepător, din orașul dumneavoastră, nu am avut onoarea, de a vă cunoaște. Din auzite, cunosc, sentimentele, nobile pe care le nutriți, și nu găsesc în orașul nostru, o ființă, cărea, să mă adresez cu mai multă încredere, ca dumneavoastră.*

Iată, pe scurt, despre ce este vorba: acum câteva luni, un tânăr sărac, dar inteligent și muncitor, Constantin Rădulescu, bacalaureat, al Liceului Unirea, din Focșani, a plecat cu un vas spre Anvers. Fiind, sărac, și fără mijloace, călătoria i s-a acordat gratis, prin bunăvoința, domnului director al Societății Maritime Române. Decis, a înfrunța toate mizeriile și suferințele, a plecat tânărul acesta curajos, și plin de încredere spre Liège, oraș în care urmează, a-și definitiva studiile.

Din cartea poștală, pe care mi-a trimis-o, am înțeles, mizeria și situația în care se află, acest tânăr, fără speranță, printre străini. Nenorocirea, a făcut ca eu să fiu, la începutul unei afaceri, și sunt

---

⁷⁹ *Ibidem*, dosar nr. 25 / 1912, f. 37.

⁸⁰ *Ibidem*, f. 58.

foarte strâmtorat, căci altfel, l-as fi ajutat, cu suma necesară cu orice sacrificiu.

În situația aceasta mâhnit, de a nu putea face nimic, pentru el, m-am gândit, la dumneavoastră, singurul care l-ați putea salva. Nu îmi este nici rudă, nici măcar fost coleg de școală, ci doar un simplu cunoscut, și totuși, dacă aș dispune de bani, l-aș fi ajutat cu dragă inimă.

La apelu său, am răspuns, trimițându-i câte ceva, pentru a se întreține, dar lui îi trebuie însă 255 franci, pentru a putea plăti taxa școlară la facultate, și această sumă numai dumneavoastră, o puteți oferi dintr-un fond al Primăriei. Apelez la dumneavoastră, plin de încredere, că rugămintea mea, va fi ascultată.

Ajutați-l, domnule primar, ca pe un fiul al orașului, punându-i la dispoziție, mijloacele necesare, și prin aceasta veți, căpăta, pentru totdeauna, recunoștința, unui tânăr, dezorientat, aproape disperat, din cauza, mizeriei cel ameninșă, hotărât să-și pună capăt vieții, în caz că nu ar putea intra la facultate.

Fiți bun domnule primar, și ajutați, căci veți avea mulțumirea sufletească, de a fi salvat un tânăr, ce se află pe marginea prăpastiei.

Chiar dacă fondul de ajutor al Primărie, ar fi epuizat, Prefectura poate organiza, un bal, sau un spectacol de cinematograf, și așa s-ar putea salva viitorul acestui tânăr”⁸¹. La data de 12 octombrie 1912, Primăria sensibilizată de scrisoarea primită, trimitea tânărului student suma cerută.

Anul 1913. În 2 martie 1913, Smaranda Rădulescu, cerea primarului: „să acordați, o bursă, pentru fiica mea, Aurelia Dimitriu, elevă, în clasa a-VI-a, a Școlii Profesionale Numărul 1 din București. După cum știți, cursul inferior, la făcut la Focșani, obținând media 10, la absolvire, iar la concursul din septembrie 1912, a avut nota de intrare 8.92, actualmente, fiind una dintre cele mai bune eleve. Eu mai am, încă, un copil în clasa a- V-a la Școala Profesională din Focșani, și din păcate de abia pot să-i asigur traiul zilnic.

---

⁸¹ Ibidem, f. 115.

Vă rog, respectos, așa cum ați făcut-o și în alți ani, să mă ajutați, cu suma de 500 lei, anual, pe timp de doi ani, căci altfel, fiica mea nu-și va putea termina studiile”⁸².

La 2 septembrie 1913, Ioan Mateescu, se adresa primarului: *„fiul meu Lucian, absolvent, al învățământului primar, dorește să urmeze cursurile Școlii Practice de Croitorie de la Iași, ca să-și formeze o carieră, și să se facă folositor societății, într-o meserie, care în prezent se află în mâinile străinilor, ce este neglijată de români.*

Vin, a vă ruga, respectos, ca de la 1 octombrie și până la 1 aprilie, să binevoiți, a-mi acorda, un ajutor, sub forma unei burse”⁸³. Pentru această cerere, Primăria acorda suma de 100 lei.

Anul 1914. La 21 martie 1914, Mihail Ioan, absolvent, al Școlii de Croitorie din Iași, cerea primarului Nicolae Săveanu *„am absolvit cursurile, la 1 octombrie 1913, și vin, prin aceasta, respectos, a vă prezenta, viile mele mulțumiri, dumneavoastră și onor Consiliului Comunal, pentru bursa ce ați, binevoit a-mi acorda timp de cinci ani.*

Totodată, vreau să urmez și cursurile Academiei de Croitorie, din București, vă rog, să binevoiți, a-mi acorda, o sumă, cât veți crede de cuviință, din care să pot plăti taxa, de înscriere de 100 lei și să mă pot întreține în capitală”⁸⁴.

În ziua de 10 aprilie 1914, Ion Anghelescu se adresa primarului: *„sunt împovărat de o grea familie, având patru copii toți la școlă, iar alte mijloace de subzistență nu am decât, pensia mea în valoare de 130,50 lei pe lună.*

Vă rog, să-mi acordați, suma de 40 lei, cu care trebuie să plătesc, taxa școlară, pentru fiica mea Maria, ce dă examen în

---

⁸² *Ibidem*, dosar nr. 21 / 1913, f. 13.

⁸³ *Ibidem*, f. 87.

⁸⁴ *Ibidem*, dosar nr. 21 / 1914, f. 22.

particular, la Liceul Unirea din Focșani”⁸⁵. Primăria acorda 40 lei solicitantului.

La 24 septembrie 1914, Radu Damian, cerea primarului: „vă rog, să-mi acordați, anul acesta cărți, pentru fiica mea, Ecaterina, ce urmează clasa I-ea primară, la Școala Nr. 3 de Fete. Eu sunt om sărac, și împovărat de greutate, nu-mi da mâna, să în față, și acestui surplus de cheltuieli”⁸⁶.

La 27 noiembrie 1914, Adam Passan, elev inginer la Școala Națională de Poduri și Șosele București, se adresa primarului: „primul an de școală, l-am urmat cu mare greutate, neavând, mijloace suficiente, de întreținere și bizuindu-mă, pe ajutorul câtorva prieteni și colegi cu bani.

Acest ajutor s-a diminuat, din cauza împrejurărilor actuale, așa mă văd, în trista situație, când după un an și jumătate, mă văd nevoit să părăsesc cursurile, pentru care am sacrificat toată munca mea și ajutorul acordat de prieteni.

Mi-a rămas o singură nădejde, aceea, de a apela la dumneavoastră, cu rugămintea, să binevoiți, a-mi acorda, un ajutor, lunar de 50 - 70 lei pentru a efectua cheltuielile ce sunt necesare traiului”⁸⁷. Prin mandat poștal, Primăria trimitea studentului suma de 50 lei.

Anul 1915. Nicolae Marinescu se adresa la 20 aprilie 1915, primarului Ștefan Graur⁸⁸: „anul acesta, urmează, a da examenul de absolvire, la Școala Comercială din Galați, și cum sunt sărac, și orfan de tată, apelez la toată bunăvoința, dumneavoastră, rugându-vă, să-mi acordați, un ajutor bănesc, din care să pot plăti taxa școlară pentru examen”⁸⁹. Primăria acorda suma de 30 lei.

---

⁸⁵ *Ibidem*, f. 41.

⁸⁶ *Ibidem*, f. 115.

⁸⁷ *Ibidem*, f. 134.

⁸⁸ Ștefan Graur. Primar între 16 martie 1914 - 26 decembrie 1917 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220)

⁸⁹ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 29 / 1915, f. 27.

La 7 iunie 1915, Grigore Ionescu, se adresa primarului: „sunt împovărat de o familie numeroasă, am opt copii, dintre care șapte la școală, iar ca mijloc de existență, nu am decât salariul, de funcționar al Primăriei, care o dată cu scumpirea, articolelor alimentare și a îmbrăcămintei, nu poate acoperi toate cheltuielile.

Vă rog, respectos, să binevoiți, a-mi acorda un ajutor, pe care veși crede de cuviință, pentru plata, internatului în orașul Iași, pentru fiica mea, Elena, în valoare de 150 lei”⁹⁰. Primăria acorda solicitantului suma de 100 lei.

În 9 septembrie 1915, Teodora Vladimir se plângea primarului: „sunt bolnavă, săracă, și am mai mulți copii, iar cu ajutorul bănesc al unei persoane caritabile, am trimis la Iași, pe fiul meu cel mare, Constantin, la examenul ce s-a ținut, pentru admiterea de elevi interni, la Seminarul Veniamin Costache. Grație silinței la învățătură, a reușit, la examen și a fost admis, dar din păcate nu dispun, de bani pentru a-i face uniforma ce trebuie la școală.

Vă rog, să binevoiți, a-mi acorda un ajutor, în scopul arătat”⁹¹. Primăria acorda suma de 80 lei.

Anul 1916. La 24 februarie 1916, Smaranda Rădulescu, al cărei soț Gheorghe, a fost funcționar la Caseria orașului Focșani, se adresa primarului: „vă rog, să-mi acordați un ajutor, pentru fiica mea, Eufrosina, elevă, în clasa a-VII-a, a școlii, A. Robescu din capitală, secția croitorie, întreținerea ei anuală, costând, 700 lei, plus cărți și îmbrăcămintă. Suntem săraci, iar de pe urma soțului meu, nu a rămas, decât o pensie de 28 lei, cu care îmi este imposibil să susțin, așa cheltuieli mari”⁹².

În 2 mai 1916, Ion Manole cerea primarului: „din numărul de șapte copii, ce am sub îngrijirea mea, fețișca Sevastița, urmează să dea examen, în clasa I-ea la Liceul Unirea din Focșani, iar eu nu dispun de mijloace, pentru plata taxei de examen.

---

⁹⁰ Ibidem, f. 39.

⁹¹ Ibidem, f. 116.

⁹² Ibidem, dosar nr. 25 / 1916, f. 24.

*Cu respect, vă rog, să mi se acorde, un ajutor din Casa Comunală”*⁹³. Primăria acorda suma de 50 lei.

Anul 1917. La 24 martie 1917, Grigore Ionescu se adresa primarului: *„sunt împovărat, de o familie numeroasă, am șase copii de crescut, iar singura sursă de venit este salariul de funcționar al Primăriei.*

*Vă rog, să-mi acordați, un ajutor, din Casa Comunală, pentru a putea cumpăra cărțile, și îmbrăcămintea, fiicei mele, Sevastița, care este în clasa a-II-a, la liceu”*⁹⁴. Primăria acorda suma de 100 lei.

În 6 mai 1917, Tudose Artenie, impegat în Administrația Financiară Putna, cerea primarului: *„am cinci copii, din care unul, în clasa, a-III-a de liceu, care a urmat regulat cursurile, iar, din cauza luptului, că nu am mai putut plăti taxele școlare, pe luna aprilie a fost exclus. Nu am posibilitatea, de a plăti, până se va stabili, soarta noastră, a funcționarilor care am rămas în voia sorții, și nu putem să ne asigurăm existența zilnică.*

*Vă rog, respectos, să-mi acordați, un ajutor, cât veți crede duminneavoastră de cuviință”*⁹⁵. Primăria acorda suma de 30 lei.

La 9 noiembrie 1917, Daniel Vasile, elev, se plânga primarului: *„părinții mei au încetat din viață, iar, eu nu am banii necesari, pentru a cumpăra cărți pentru școală, și ar fi păcat, să pierd, un an de studiu.*

*Vă rog, respectos, să-mi acordați, un ajutor, pentru a-mi procura cele necesare”*⁹⁶. Primăria acorda elevului suma de 30 lei.

La 15 noiembrie 1917, Ion Focșăneanu se adresa primarului: *„am patru copii în școli, din care unul la liceu, iar ceilalți în clasele primare. Vremurile prin care trecem sunt foarte critice, respectos,*

---

⁹³ *Ibidem*, f. 50.

⁹⁴ *Ibidem*, dosar nr. 32 / 1917, f. 21.

⁹⁵ *Ibidem*, f. 49.

⁹⁶ *Ibidem*, f. 117.

vă rog, să binevoiți, a-mi da și mie un ajutor pentru procurarea de cărți”⁹⁷. Primăria acorda solicitantului suma de 30 lei.

În data de 30 noiembrie 1917, Sofia Macarie se adresa primarului: „am opt copii, dintre care, trei sunt la liceu, pentru care trebuie să plătesc, 210 lei pentru întreținerea în școală și nu am bani pentru a le cumpăra, cărțile necesare”⁹⁸. Primăria acorda suma de 50 lei.

La 5 decembrie 1917, Ecaterina Dancu se adresa primarului: „având soțul pe front, am rămas singură, cu patru copii, în școală, fără nici un mijloc de trai.

Vă rog, respectos, să binevoiți, a-mi da un ajutor, bănesc din Casa Comunală, pentru a cumpăra cărțile, fiului meu, Constatin elev, în clasa a-III-a primară”⁹⁹. Primăria acorda 50 lei.

Anul 1918. La 21 martie 1918, Gheorghe Ionescu se plângea primarului Alexandru Delladecima¹⁰⁰: „sunt împovărat, de o familie numeroasă, compusă din zece persoane, și sunt complet lipsit de mijloace financiare.

Vă rog, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde, un ajutor, pentru cărți și îmbrăcăminte, fiicei mele Sevastița, elevă în clasa a-III-a de liceu, spre a nu întrerupe din această cauză cursurile”¹⁰¹. Primăria acorda suma de 40 lei.

În 6 septembrie 1918, Zoie Ionescu, văduvă, se adresa primarului: „mamă a nouă suflete, neavând cu ce cumpăra cărțile pentru patru copii, care sunt în școlile primare, iar unul în liceu, datorită faptului că am o pensie de 130 lei, ce nu ajunge pentru familia mea”¹⁰². Primăria dădea familiei suma de 50 lei.

---

⁹⁷ *Ibidem*, f. 119.

⁹⁸ *Ibidem*, f. 128.

⁹⁹ *Ibidem*, f. 129.

¹⁰⁰ **Alexandru Delladecima**. Primar al Focșanilor între 27 decembrie 1917 - 15 octombrie 1918 (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220)

¹⁰¹ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 29 / 1918, f. 15.

¹⁰² *Ibidem*, f. 32.

La 13 septembrie 1918, Ecaterina Mincu, văduvă, mamă a șapte copii, dintre care cinci la școală, se adresa primarului: „*vă rog, respectuos, a-mi acorda, un ajutor, pentru cumpărarea cărților necesare, fiilor mei, fiind total lipsită de posibilități financiare*”¹⁰³. Primăria acorda suma de 50 lei.

În 26 septembrie 1918, Maria Săndulescu, se adresa primarului: „*împovărată de o numeroasă familie și fără, nici un sprijin, sunt lipsită, de orice mijloace materiale pentru a cumpăra cărțile, copiilor mei silitori, Ecaterina și Spiridon, ce sunt liceeni.*

Cu insistență, vă rog, să binevoiți, a contribui cu suma de 70 - 80 lei pentru cumpărarea cărților”¹⁰⁴. Primăria acorda suma de 50 lei.

Tot în ziua de 26 septembrie 1918, Maria Marvu, văduvă, se adresa primarului: „*cu doi copii minori, respectos, vă rog, să binevoiți, a-mi acorda, un ajutor, de 70 lei, pentru a putea procura cărțile trebuincioase fiilor mei ce sunt liceeni*”¹⁰⁵. Primăria acorda suma de 50 lei.

La 30 septembrie 1918, Nicolae Muscalagiu, cerea primarului: „*sunt bătrân și nu pot munci, pentru a întreține, familia mea, compusă din cinci membri.*

Vă rog, a-mi acorda un ajutor, bănesc, pentru a procura cărțile și îmbrăcăminte, fiului meu Gheorghe, elev în clasa a-III-a primară”¹⁰⁶. Primăria acorda 50 lei.

Anul 1919. La 31 mai 1919, Ecateriana Dancu, devenită între timp văduvă de război, se adresa primarului Savel Rahtivan¹⁰⁷: „*lipsită de orice mijloace, vă rog, a-mi acorda, un ajutor bănesc, în valoare de 100 lei, pentru a plăti taxa școlară, a fiului mei Neculai, ce*

---

¹⁰³ *Ibidem*, f. 33 .

¹⁰⁴ *Ibidem*, f. 38.

¹⁰⁵ *Ibidem*, f. 40.

¹⁰⁶ *Ibidem*, f. 41.

¹⁰⁷ **Savel Rahtivan.** Președinte al Comisiunii Interimare între 15 octombrie 1918 - 28 ianuarie 1919 și 2 decembrie 1920 - 29 ianuarie 1922. (Maria Dumitrescu, Horia Dumitrescu, *op. cit.*, p. 220 - 221)

urmează, a se înscrie la examenul particular, din sesiunea, iunie a.c. la Liceul Unirea.

Permiteți, vă rog, viile, mele mulțumiri, pentru acest act caritabil, și sper că nu voi fi refuzată, întrucât acest ajutor, este pentru fiul meu, ca să-și continue studiile” ¹⁰⁸. Primăria acordă suma de 100 lei.

În 4 iunie 1919, funcționarul Constantin Dumitru, cerea primarului: *„vă rog, să dispuneți, să mi se dea un ajutor bănesc, pentru a putea cumpăra cărți copiilor mei, eu fiind total lipsit de posibilități materiale”* ¹⁰⁹. Primăria acorda solicitantului suma de 60 lei.

La 16 septembrie 1919, Ana Stoenescu se adresa primarului: *„soțul meu Stelian, a ocupat cu cea mai mare credință și onestitate, postul de portar al Tribunalului Putna. În ultima vreme, soțul meu a orbit, și nu ne-a mai rămas, nici un mijloc de existență, decât, chiria ce o încasăm de la o cameră mobilată. Familia este compusă, din trei copii minori, din care doi sunt la școală, iar eu nu am banii necesari, pentru a le cumpăra cărțile.*

Apelez, la onorata dumneavoastră persoană, pentru a mă ajuta să cumpăr, cărțile” ¹¹⁰. Rezoluția primarului pe acest caz este: *„la stăruință, se vor da cărțile”* ¹¹¹.

La 4 octombrie 1919, Cristache Petrov se adresa primarului: *„duminică 12 octombrie a. c. urmează să plec la București, cu una din fiicele mele, care este bacalaureată, pentru a se înscrie, la Facultatea de Medicină, dar, eu am o familie numeroasă, cu multe obligații și puține venituri. Fiica mea, se numește Elena, și a promovat bacalureatul, de anul trecut, când, eu eram în Moldova.*

Vă rog, a-mi acorda, din fondurile Primăriei, un ajutor de 500 lei” ¹¹². Primăria acorda suma de 300 lei.

---

¹⁰⁸ S.J.A.N.Vn., fond Primăria Orașului Focșani, dosar nr. 30 / 1919, f. 14.

¹⁰⁹ *Ibidem*, f. 20.

¹¹⁰ *Ibidem*, f. 62.

¹¹¹ *Ibidem*.

La 7 decembrie 1919, Ecaterina Ionescu se adresa primarului Iorgu G. Poienaru „*absolvind cursurile Școlii Profesionale de Fete din Focșani, și dorind a face practică, la atelierele de croitorie, ale Ministerului Instrucțiunii Publice, din București, vă rog, să binevoiți, a dispune, să mi se acorde, un ajutor, pentru a-mi completa cele necesare cazării. Familia mea, are o situație materială grea, și doresc să-mi termin, cariera începută în croitorie, meserie care astăzi este în mâna străinilor*”¹¹³. Primăria acorda solicitantei suma de 300 lei.

În perioada cercetată, 1902 - 1919, Primăria Orașului Focșani, s-a preocupat de soarta elevilor și studenților săraci acordând acestora ajutoare substanțiale, chiar dacă aceștia învățau pe plan local, în țară sau străinătate.

---

¹¹² *Ibidem*, f. 81.

¹¹³ *Ibidem*, f. 118.